

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten har i den överklagade domen av den 5 oktober 2005 begått ett förfarandefel som inverkat på Republikens Österrikes intressen och har även i övrigt åsidosatt gemenskapsrätten.

Den överklagade domen rör innehållsmässigt endast faktiska omständigheter avseende ett "problem som är specifikt för den medlemsstaten"; övriga faktiska omständigheter som omfattas av artikel 95.5 EG har inte prövats, eftersom förstainstansrätten ansett att dessa inte är i fråga i den berörda medlemsstaten. Förstainstansrätten har emellertid inte heller behandlat de faktiska omständigheter som rör ett "problem som är specifikt för den medlemsstaten" med en sådan intensitet som de förtjänar med tanke på deras betydelse för utgången i målet. Förstainstansrätten har genom att inte noggrant ta ställning till fakta i målet åsidosatt rätten att yttra sig och motiveringsskyldigheten, vilket i båda fallen utgör ett förfarandefel.

Den vetenskapliga riksbedömningen är framförallt vad gäller miljöskydd, inte minst med hänsyn till försiktighetsprincipen, av särskild betydelse och innebär i ett förfarande med tillämpning av artikel 95.5 EG ett krav på omfattande prövning av vetenskapliga fakta, särskilt om det finns minsta tvivel på huruvida en harmoniseringsåtgärd har lett till föreskriven skyddsnivå. Varken kommissionen eller förstainstansrätten har med noggrannhet tagit ställning till Republikens Österrikes argument och frågan huruvida den anmälda åtgärden för miljöskydd var nödvändig. I kommissionens beslut och förstainstansrättens dom talas om ett expertutlåtande från EFSA, vilket endast marginellt berör kärnan i Österrikes argument, nämligen frågan om samexistens mellan förändrade och icke förändrade växtarter, och detta inte heller specifikt för delstaten Oberösterreich. Åberopade vetenskapliga fakta har aldrig prövats med beaktande av försiktighetsprincipen.

Klaganden anser slutligen att domstolens tidigare rättspraxis inte utgör hinder för att förfaranden enligt artikel 95.5 EG genomförs som kontradiktoriska förfaranden och att förstainstansrättens dom i denna del innebär ett åsidosättande av gemenskapsrätten. Kommissionens sätt att förfara innebär ett åsidosättande av rätten att yttra sig, varför dess beslut redan av detta skäl borde ha ogiltigförklarats.

(¹) EUT C 296, 26.11.2005.

(²) EUT L 230, s. 34.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Hamburg av den 1 december 2005 i målet mellan Velvet & Steel Immobilien und Handels GmbH och Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

(mål C-455/05)

(2006/C 60/41)

(Rättegångsspråk: tyska)

Finanzgericht Hamburg begär genom beslut av den 1 december 2005, som inkom till domstolens kansli den 23 december 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Velvet & Steel Immobilien und Handels GmbH och Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel beträffande följande fråga:

Skall artikel 13 B d.2 i rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) (¹) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund tolkas så, att begreppet "annan befattning med kreditgarantier" endast avser penningförpliktelser, eller skall begreppet anses omfatta även övertagande av andra förpliktelser, till exempel en skyldighet att tillhandahålla tjänster?

(¹) EUT L 145, s. 1

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landgericht Wiesbaden av den 23 november 2005 i målet mellan Schutzverband der Sprituosen-Industrie e.V. och Diageo Deutschland GmbH

(mål C-457/05)

(2006/C 60/42)

(Rättegångsspråk: tyska)

Landgericht Wiesbaden begär genom beslut av den 23 november 2005, som inkom till domstolens kansli den 27 december 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Schutzverband der Sprituosen-Industrie e.V. och Diageo Deutschland GmbH beträffande följande frågor/fråga:

1. Skall artikel 5.3 b andra stycket jämförd med artikel 5.3 d och med punkt 4 i bilaga 3 till rådets direktiv 75/106/EEG av den 19 december 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om färdigförpackning av vissa vätskor efter volym (EGT L 42, 1975, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 201, senast ändrad genom anslutningsakten av den 23 september 2003, EUT L 236, s. 33) (nedan kallat direktiv 75/106) tolkas sålunda att varor, vars förpackning innehåller 0,071 liter, och som lagligt tillverkas eller saluförs i Irland och i Förenade kungariket även får saluföras i övriga medlemsstater i Europeiska gemenskapen?
2. Om svaret på den första frågan är nekande: är artikel 5.3 b andra stycket jämförd med artikel 5.3 d och med punkt 4 i bilaga 3 till direktiv 75/106 förenlig med den princip om fri rörlighet för varor som avses i artiklarna 28 EG – 30 EG?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof av den 16 november 2005 i målet mellan Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, och Jovica Vidovic och PPS Princess Personal Service GmbH

(mål C-458/05)

(2006/C 60/43)

(Rättegångsspråk: tyska)

Oberster Gerichtshof begär genom beslut av den 16 november 2005, som inkom till domstolens kansli den 29 december 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Mohamed Jouini m.fl. och PPS Princess Personal Service GmbH beträffande följande fråga:

Föreligger det en överlåtelse av ett företag eller del av ett företag i den mening som avses i rådets direktiv 2001/23/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för

arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter av den 12 mars 2001 (¹) när: en kontorsanställd, en filialchef, en ansvarig för kundrelationer och den verkställande direktören, i samverkan mellan två personaluthyrningsföretag, övergår från det ena personaluthyrningsföretaget, som inte har en avgränsbar organisationsstruktur, till det andra personaluthyrningsföretaget och där utövar jämförbara verksamheter som i det tidigare företaget, samtidigt som cirka en tredjedel av de utlyrda arbetstgarna samt de därtill knutna kunderna (med olika storlek på uppdragen hos tre utlyrda arbetstgare till femtio utlyrda arbetstgare), likaså i samverkan mellan de båda företagen, delvis eller fullständig övergår.

(¹) EGT L 82, s. 16.

Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 23 december 2005 av Republiken Polen

(mål C-460/05)

(2006/C 60/44)

(Rättegångsspråk: polska)

Republiken Polen har den 23 december 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av Jaroslaw Pietras, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) ogiltigförklara artiklarna 33.2 och 43.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, (¹)
- 2) förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Polens regering gör gällande att väsentliga formföreskrifter har åsidosatts på grund av brister i motiveringen till ordvalet i artiklarna 33.2 och 43.3 i direktiv 2005/36/EG.